द्रोणकर्णौ महेष्वासावेतौ पार्षतसात्यकी। पाञ्चालैश्चैव सहितौ जग्मतुः सायकैर्युधि।
मा तदा शरवर्षेण प्रभग्ना महती चमूः। वार्य्यमाणाऽपि कौन्तेय पृतना नावतिष्ठते।
तान्तु विद्रवतीं दृष्ट्वा ऊचतुः केशवार्ज्जुनौ। माभिद्रवत वित्रस्ता भयं त्यजत पाण्डवाः। ७७५०
एतावावां सर्व्वसैन्यैर्व्यूढौ सम्यगुदायुधौ। द्रोणञ्च सूतपुत्रञ्च प्रयातौ सम्प्रबाधितुं।
वृकोदरमथायान्तं दृष्ट्वा तत्र जनार्द्दनः। पुनरेवाब्रवीद्राजन् हर्षयन्निव पाण्डवं।
एष भीमो रणश्लाघी वृतः सोमकपाण्डवैः। अभ्यवर्त्तत वेगेन द्रोणकर्णौ महारथौ।
एतेन सहितो युध्य पाञ्चालैश्च महारथैः। गच्छस्वान्तं त्वमप्यद्य सैन्यानां पाण्डुनन्दन।
ततस्तौ पुरुषव्याघ्रावुभौ पाण्डवमाधवौ। द्रोणकर्णौ समासाद्य धिष्ठितौ रणमूर्द्धनि। ७७५५
॥ सञ्जय उवाच ॥ ततस्तत् पुनरावृत्तं युधिष्ठिरबलं महत्। यतो द्रोणश्च कर्णश्च परान् मम्रदतुर्युधि।
सम्प्रहारस्तु तुमुलो निशीथे चाभवन्महान्। यथा सागरयोः राजन् चन्द्रोदयसमुद्भवयोः।
तत उत्सृज्य पाणिभ्यां प्रदीपांस्तव वाहिनी। युयुधे पाण्डवैः सार्द्धमुन्मत्तमिव भारत।
रजसा तमसा चैव सङ्ग्रामे भृशदारुणे। केवलं नाममात्रेण प्रायुध्यन्त रणाजिरे।
अश्रूयन्त हि नामानि श्राव्यमाणानि पार्थिवैः। प्रहरद्भिर्महाराज स्वयम्वर इवाहवे। ७७७०
निःशब्दमासीत् सहसा पुनःशब्दो महानभूत्। क्रुद्धानां युध्यमानानां जयतां जीयतामपि।
यत्र यत्र स्म दृश्यन्ते प्रदीपाः कुरुपुङ्गव। ते शूरास्तत्र तत्र स्म निपतन्ति पतङ्गवत्।
तथा संयुध्यमानानां विगाढाऽभून्महानिशा। पाण्डवानाञ्च राजेन्द्र कौरवाणाञ्च भारत।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे त्रिसप्तत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १७३ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ ततः कर्णो रणे दृष्ट्वा पार्षतं परवीरहा। आजघानोरसि शरैर्द्दशभिर्म्मर्म्मभेदिभिः।
प्रतिविव्याध तं कर्णं धृष्टद्युम्नो महारणे। पञ्चभिः सायकैस्तूर्णं तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत्। ७७७५
तावन्योऽन्यं शरैराजन् सञ्छाद्य सुमहारणे। पुनः पूर्णायतोत्सृष्टैर्व्विव्याधाते परस्परं।
ततः पाञ्चालमुख्यस्य धृष्टद्युम्नस्य संयुगे। सारथिञ्चतुरश्वाश्वान् कर्णो निन्ये यमक्षयं।
कार्म्मुकप्रवरञ्चास्य चिच्छेद निशितैः शरैः। सारथिञ्चास्य भल्लेन रथनीडादपातयत्।
धृष्टद्युम्नस्तु विरथो हताश्वो हतसारथिः। अवप्लुत्य रथात्तूर्णं गदामादाय वीर्य्यवान्।
स बध्यमानः कर्णेन शरैः सन्नतपर्व्वभिः। गत्वा कर्णसमीपन्तु जघान चतुरो हयान्। ७७८०
पुनरावर्त्त्य वेगेन पार्षतः परवीरहा। धनञ्जयरथं क्षिप्रमारुह्य रथिनाम्बरः।
प्रयातुकामः कर्णाय वारितो धर्म्मसूनुना। कर्णस्तु सुमहातेजाः सिंहनादविमिश्रितं।
धनुःशब्दं महच्चक्रे दध्मौ तारेण चाम्बुजं। दृष्ट्वा विनिर्जितं युद्धे पार्षतं ते महारथाः।
अमर्षवशमापन्नाः पाञ्चालाः सह सोमकैः। सूतपुत्रवधार्थाय शस्त्राण्यादाय सर्व्वशः।
प्रययुः कर्णमुद्दिश्य मृत्युं कृत्वा निवर्त्तनं। कर्णस्यापि रथे वाहानन्यान् सूतोऽप्ययोजयत्। ७७८५
शङ्खवर्णान् महावेगान् सैन्धवान् साधुवादिनः। लब्धलक्षस्तु राधेयः पाञ्चालानां महारथान्।